

BIBELEN OG VERDEN

nr. 1 | 2017



Kina: KIRKEN SPILLER EN CENTRAL ROLLE

Læs også

70 millioner børn
er efterladt

Mr. Diakonia

Fra jurist
til præst



Bibelselskabets protektor er Hennes Majestæt Dronning Margrethe II.

FOTO: Casper Tybjerg



Af Synne Garff

Kristendom i fuldt flor

Mere end 150 millioner bibler er trykt i Kina, der officielt er ateistisk. Det siger noget om, hvad der rører sig i landet. Omkring halvdelen af biblerne er distribueret fra trykkeriet i Nanjing i Kina, den anden halvdel er sendt ud i verden, hvor efterspørgslen er enorm.

FOTO: Synne Garff

Der bliver flere og flere kristne i landet med verdens største befolkning. Men der er mangel på ordinerede præster, bibler og bibelsk materiale

Det officielt ateistiske Kina er der ingen religionsundervisning i skolen - og medlemmer af kommunistpartiet har ikke lov til at have et trosforhold. Med dette baggrundstæppe er det desto mere tankevækkende, at der har været stigende aktivitet i landets kirker efter kulturrevolutionen afsluttedes i 1976. Ugedagene er fyldt med bønemøder, bibelstudier, bibelundervisning, som alt sammen kulminerer med flere gudstjenester om søndagen. I nogle kirker på landet begynder søndagen allerede klokken 5 med bøn i kirken. Men kan de kristne virkelig få lov at udleve deres tro af myndighederne?

Konditionerne / kirkens betingelser

Fra tid til anden er der historier fremme om, at de kristne forfølges i Kina. Som en kilde svarede på spørgsmålet: "Det er ligesom at spørge, hvordan vejret er i Europa. Du vil få

meget forskellige svar." Mange steder, er der gode muligheder for de kristne. Men det hænder, at der er restriktioner på religiøse aktiviteter. I en provins måtte et kirkebyggeri rives ned, fordi det ikke overholdt byggereglementet. Kors på kirker blev fjernet og måtte placeres på væggen i stedet for. De lokale myndigheder frygtede, at kors øverst på bygningen kunne risikere at falde ned og gøre skade på folk under de hyppige tyfoner, der rammer området på bestemte tider af året. I skrivende stund er sagerne faldet til ro. I september var der kors på de fleste kirker i provinsen.

Millioner bliver kristne

Uomtvisteligt er det, at mens dørene undertiden kan blive lukket, så er kristendommen på disse kanter en smeltedigel. Ingen ved nøjagtigt, hvor mange kristne der er i Kina. Det officielle tal siger omkring 40 millioner, hvoraf blot 5 millioner er katolikker, resten protestanter. Hertil kan man lægge alle undergrundskirkerne, der eksisterer ved siden af de registrerede i paraplyorganisationen China Church Council. Den protestantiske kirke fremstår så vidt muligt samlet, økumenisk, og har ikke den diversitet, med forskellige kirkeretninger, som man kan finde mange andre steder i verden. Hovedsagen er, at man er kristen, selv om de teologiske uenigheder naturligvis fin-

des og dukker op, efterhånden som religionen etableres på uddannelsesinstitutionerne.

Mangel på præster

Med den hurtige tilvækst af kristne mangler Kina ordinerede præster. Langt de fleste prædikanter er lægmandsfolk med en kort teologisk skoling. I det registrerede system må de ikke uddele nadver, før de er ordineret. I undergrundskirken er liturgien fri, og der deles rask væk nadver ud ved gudstjenesterne. Og forkyndelsen kan naturligvis være præget af den manglende uddannelse. Derfor står uddannelse højt på ønskelisten hos kirkelederne.

Nanjing ved østkysten, et stenkast fra Shanghai, er knudepunkt for uddannelse af kommende præster, hvor flertallet i øvrigt er kvinder. I Henan-provinsen, der har den største koncentration af kristne i Kina, er der teologiske studier på mange niveauer. Fra kandidatniveau til søndagsskolelærerniveau.

Søndagsskolerne

I begyndelsen var kirkernes præster mest optaget af at forkynde. Men efterhånden har kirkerne påtaget sig flere og flere sociale opgaver - med regeringens accept. Diakonien udvikles. Regeringen kan se, at kirkerne kan være med til at løfte en vigtig samfundsbyrde. Det

gælder også søndagsskolerne, der spiller en central rolle i forhold til de 60-70 millioner efterladte børn, hvoraf mange mistrives. Kristne bedsteforældre og enlige forældre får sig et tiltrængt hvil under gudstjenesten, mens børnene overlades til omsorg og gode fortællinger i søndagsskolen. Flere store kirker har også taget de små kirker på landet under deres vinger og hjælper med uddannelse, bibler og bibelsk materiale. Men alle aktiviteter kræver midler. Og selv om Kina oplever velstand i disse år, så er det stadig et fåtal af de kristne, som er rige og kan hjælpe kirkerne økonomisk.

En del velhavende kristne gør allerede meget for at støtte de udsatte, men der kan selvfølgelig gøres mere. Det er også denne del, som Bibelselskabernes arbejde angår. Der holdes møder med rige kristne, hvor der diskuteres samfundsansvar, og udvekslingen hjælper. Men der er lang vej igen, før de kristne i Kina kan hjælpe deres egne menigheder, for fattigdommen er enorm ude på landet, hvor mange lever for under 14 kroner om dagen.

Der er uendeligt stor taknemmelig fra kirkeledere både på nationalt plan og græsrodsniveau for al den støtte, de allerede har modtaget fra danske givere. Jeg sender hermed de varmeste hilsener med en dybfølt tak videre.



Side 4-5
Den bedste mor.



Side 8-9
Mr. diakonia.



Side 10-11
Fra paragraffer til bibelvers.

Leder
side 13
En lille bibel i Bibelen.

Side 14-15
Connies køkken.





Den bedste mor

Alderen trykker, ryggen gør ondt. Alligevel må Dai tage sig af sine to børnebørn. For der er ikke andre til det

Af Synne Garff

Det er høsttid. Majsene er plukket, plove skærer igennem den brune jord med forspand af køer. Alt arbejde foregår med håndkraft. Langt ude i Henanprovinsen tager bedstemor Dai imod. Det lille pittoreske rødstenshus ligger som ét i en lang kæde af identiske huse, med hver sin indgang. Gården er fyldt op med bunker af majs, der er stablet som brænde.

- Kom ind, kom ind.

Bedstemor Dai viser mig ind i den spartansk indrettede forstue, der tjener som køkken. Vi tager plads over for hinanden. Vores møde er blevet godkendt af myndighederne. Kinesiske kristne må kun dele deres personlige tro med familie og venner, og organiserede evangeliske møder holdes i kirkerne. Myndighederne godkender udelukkende trosforhold for folk, der er over 18 år. BARNEDÅB er ikke særlig udbredt i Kina. Traditionen med barnedåb er mest udbredt i den katolske kirke, der har færrest tilhængere.

De to børnebørn er 8 og 14 år. Pigen er livlig og kravler rundt på den gullige træbænk. Drengen sidder stille, nærmest lammet og svarer kort og fåmælt på mine spørgsmål uden at se mig i øjnene.

Hver søndag aften kører bedstemor Dai ham på ladet i sin trehjulede scooter hen til en kostskole i nærheden. Der opholder han sig fem da-

ge. Skoledagen begynder, før solen står op og slutter længe efter den er gået ned.

Én gang om året

Forældrene er rejst til en af de store byer for at arbejde, som så mange andre voksne. De sender penge hjem og har netop været på besøg til årets store høstfest. Jeg er blevet bedt om ikke at spørge til forældrene, da det er et ømtåleligt emne. "Børnene kan risikere at bryde sammen". Forældrene kan knap kende deres børn, når de ses så sjældent, og børnene føler sig fremmede over for de voksne, der kalder sig deres forældre. Alle ser frem til det årlige gensyn med lige dele forhåbninger og frygt. Selv om forældrene arbejder hårdt i byen og sender en god portion penge hjem til børnene, kniber det med at få økonomien til at hænge sammen. Bedstemoder Dai har ikke kunnet deltage nok i høsten.

- Det er ryggen ... forklarer hun og peger. - Jeg har smerter.

Det ældste barnebarn følger ofte med sin bedstemor over i kirken, der ligger lige rundt om hjørnet.

- Han læser højt fra Bibelen, for jeg kan desværre ikke læse, fortæller bedstemoder Dai, som er analfabet ligesom mange andre af sine jævnaldrende landsmænd. Derfor er Bibelselskabets læseprogram blevet en stor succes hos

Bedstemor Dai passer sine to børnebørn. Et sted mellem 60-70 millioner børn er ladt tilbage hos familien, fordi forældrene er rejst til storbyen for at tjene penge. Man regner med, at hvert femte barn ikke vokser op hos sine forældre. Nogle bedsteforældre klarer den store opgave imponerende, men nogle børn tager uheldigtvis deres eget liv, fordi savnet bliver for overvældende.

FOTO: Synne Garff

landbefolkningen. Der er tusindvis af eksempler på, at kvinder og mænd over 70 i deres alderdom har fået åbnet en helt ny verden ved at lære at læse med Bibelen. Salme 23 er et af yndlingsstederne. Drengen slår op i Det Gamle Testamente og begynder at læse:

"Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød, han lader mig ligge i grønne enge, han leder mig til det stille vand. Han giver mig kraft på ny, han leder mig ad rette stier for sit navns skyld ..."

Der er virkelig brug for ny kraft her hos den milde bedstemor, som snart vil have hele to teenagere at kigge efter og tage sig af. Mange fristelser og farer lurker hos familierne med de store generationsspring. Unge mennesker dropper ud af skolen for at pleje deres syge bedsteforældre og tjene de penge, som mangler. Det hænder, at bedsteforældrene ikke har den autoritet, der skal til, så børnene går deres egne veje og ryger ud i misbrug.

På vej ud spejder jeg ind i soveværelset. Tøj og bøger ligger i sirlige stakke på gulvet, i hjørnet står et stort fjernsyn på et fineret træbord, en dobbeltseng fylder det meste af værelset. Mange unge mennesker tilbringer alt for mange af døgnets timer i sengen. Med at få livet til at gå.

Et rum fuld af omsorg

Søndagsskolerne spiller en central rolle for mange af Kinas efterladte børn. Men det er hårdt arbejde for lærerinderne



Af Synne Garff

”De elsker deres børn ligesom alle andre forældre i verden.” Sådan formulerede en kirkeleder i Henan-provinsen sig. Fattigdommen tvinger hvert år millioner af forældre til at forlade landdistrikterne for at søge arbejde i byerne. Det er ofte industrien, der giver mulighed for bedre indtjening, så børnene kan sikres en fremtid.

Ikke mindre end 70 millioner børn er blevet forladt. Omkring halvdelen bor sammen med familiemedlemmer, typisk bedsteforældre, mens den anden halvdel er ladet tilbage med en enkelt forældre. Sociale og psykologiske problemer tynger Kinas børn. Regeringen i Beijing er klar over den gigantiske udfordring og forsøger at få forældrene til at blive sammen med børnene. Der er sociale projekter, som skal sikre, at børnene ikke dropper ud af skolen. Samtidig har regeringen blik for, at kirkerne er med til at løfte en vigtig samfundsmæssig opgave.

Kristne værdier

Kirkerne er fuldstændigt klar over den enorme udfordring, og der arbejdes på mange niveauer både præventivt og for at hjælpe de børn, som allerede er ensomme. I Henan-provinsen, i hjertet af Kina, møder jeg lærerinden Xia, der har ansvar for at uddanne lokale søndagsskolelærere, der spiller en central rolle for de efterladte børn. Her lyttes, fortælles historier, synges, løses konflikter og videregives kristne værdier. I nogle kirker på landet begynder søndagen allerede klokken 5 med bøn i kirken. Børnene sendes hen i kirkernes søndagsskole, mens bedsteforældrene er til gudstjeneste.

”En del af børnene har psykologiske problemer. Selv om nogen tager sig af dem, opfatter de sig selv som forældreløse. De føler sig svigtet, er ensomme og oplever at være marginaliseret. Vi forsøger at omslutte dem med så meget kærlighed som muligt. Det er sjældent fysiske behov, der er problemet. De er triste, lider af depressioner.”

Nogle gange kommer forældrene hjem en gang om måneden, andre gange ser børnene kun forældrene én gang om året. Selvfølgelig er der eksempler på, at bedsteforældre kan håndtere børnene, men det hænder desværre, at bedsteforældrene bliver svagelige, og rollerne byttes rundt, så børnene må tage sig af deres bedsteforældre. De unge må dyrke jorden, pigerne dropper ud af skolen, og teenagere gør oprør og går deres egne veje.

Konflikthåndtering

”Der er mange konflikter mellem børnene. De er frustrerede og kommer op at toppes. I søn-

dagsskolen lærer vi dem at håndtere konflikter. Vi taler om, at de må bære over med hinanden. Vi læser højt fra Bibelen, der fortæller, at Gud er vores far, og at han altid er med os, selv om det måske ikke føles sådan.”

De lærer også at bede Fadervor, så de selv kan henvende sig til Gud. Nogle af børnene er virkelig hårdt prøvet. Xia går i stå, kæmper et øjeblik med gråden og fortsætter så:

”Vi laver mange ting. Drama, rollespil, hvor børnene på den måde selv lærer historierne at kende. Den fortabte søn er populær hos børnene. Når det er sagt, så er det min erfaring, at bønner er det allervigtigste. Bønner kan være med til at give børnene fred i sindet.”

Xia bor selv en times tid fra sin mand og børn. De er heldigvis store, har fået uddannelse, og det er gået dem godt. Men hun ser kun familien og de gamle forældre et par dage hver anden uge. Man kommer ikke sovende til den sparsomme løn som søndagsskoleleder, der kombineres med mange andre opgaver i kirken.

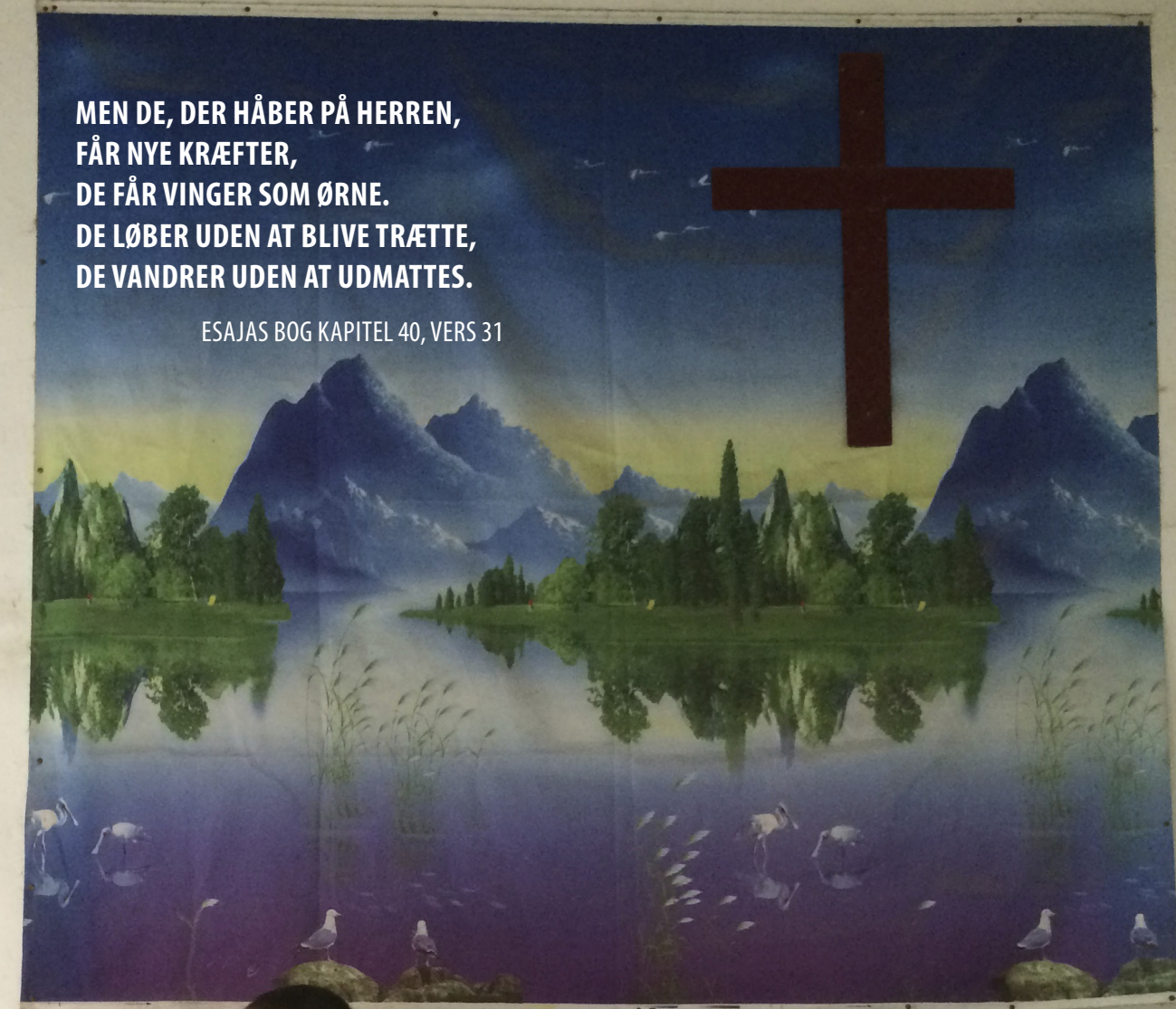
Xia er ikke lærerindens rigtige navn, men er redaktionen bekendt.

”DER ER MANGE KONFLIKTER MELLEM BØRNE. DE ER FRUSTREDE OG KOMMER OP AT TOPPES. I SØNDAGSSKOLEN LÆRER VI DEM AT HÅNDBERE KONFLIKTER. VI TALER OM, AT DE MÅ BÆRE OVER MED HINANDEN”.



Børnene overlades til søndagsskolen, mens bedsteforældrene er til gudstjeneste søndag formiddag og tager et tiltrængt hvil. Kirken er kommet til at spille en vigtig rolle i den enorme samfundsudfordring med de efterladte børn.

FOTO: Synne Garff



Mr. diakonia

I hjertet af Kina er kirkelivet omdrejningspunkt for et solidt socialt arbejde, som regeringen byder velkommen

Byggeriet giver mindelser om domkirken i København. Måske en anelse større. Kirken er under opførelse, det har den været i snart tre år, og seniorpræsten Ma Xin har besluttet sig for at lade skægget stå, indtil byggeriet er færdigt - ifølge planen til jul. Kirkens 5000 medlemmer kryber om søndagen sammen i en nærliggende bygning, der for længst er blevet for lille til den succesfulde prædikant. Der er en stoisk ro over den høje mand, som er chef for byens kristne kirkeorganisation, men ikke gør meget væsen af sig. Man mærker med det samme, at han er noget særligt. Folk lytter opmærksomt, når han taler, selv om stemmen er lav. De sorte øjne er observante og smilende. Jeg spekulerer alligevel på, hvordan den stille stemme kan tale kirkens mange medlemmer op.

Jeg får en sikkerhedshjelm på, før jeg begiver mig ind i det enorme rum, hvor der i apsis igennem nogle huller i kuplen er udsigt til en diset himmel. Et par vandstråler plasker ned på det mudrede betongulv flere steder. Vi har lige rejst os fra en enkel og velsmagende frokost bestående af ris, krydret kylling, kogte grøntsager, grøn the og vindruer til dessert, hvor seniorpræsten har givet indblik i de enorme sociale udfordringer landdistrikterne har.

Diakonien trives

Aids-ofrene er blot et af de mange problemer, som seniorpræsten har sat sig for at hjælpe med. Der er 6000 aids-ramte i området. I en butik ved siden af kirkens boghandel kan man købe vintertøj til en billig penge. Overskuddet går til de syge, der ikke har råd til lune klæder. Seniorpræsten arbejder hårdt og målrettet, men er også realist:

”Kirkerne kan ikke hjælpe alle. Når havet smider fisk op på land, kan man måske nå at smide nogle enkelte ud i vandet igen, inden de dør. På



samme måde må vi slå os til tåls med, at vi ikke kan redde alle, men vi skal redde så mange, som muligt.”

Ma Xin har mange talenter. Han er også uddannet læge og driver et hospital på kirkens grund. Ligesom de øvrige bygninger på kirkens grund, er hospitalet slidt. Diakonien har for alvor udviklet sig de senere år. Udenfor hospitalet holder en ambulance, der en gang om ugen kører ud på landet for at tilbyde lægetjek og medicin. Samtidig medbringer den fra tid til anden bibles, som der er en næsten endeløs efterspørgsel på. Man anslår, at der stadig er hundredetusindvis af Henan-provinsens kristne, som ikke har deres eget eksemplar af Bibelen. Ambulancen er sponsoreret af blandt andre generøse givere fra Bibelselskabet.

Hospitalet er omkranset af en have, fyldt med lægende urter. Seniorpræsten bøjer sig af og til ned for at plukke nogle blade og forklarer anvendelsen. Han er desuden meget optaget af landbrugsmetoder, der kan hjælpe bønderne til at få mere ud af jorden.

Fokus på uddannelse

Ma Xin bekymrer sig om kirkernes udvikling på landet og har systematiseret undervisningen af lægfolk, så vidensniveauet bliver løftet. Han viser mig først op på gangen, hvor de kvindelige studerende bor på firemandsstuer. Der er lys og luft. Derefter går vi ned i kælderen. Der er mørkt, kun lidt lysstråler fra nogle vinduer oppe under loftet når et par meter ind. Jeg begynder at tælle køjesengene. Der må bo langt over tyve studerende sammen. Her er man tydeligvis for sagens skyld. Lige for tiden er der stort set ingen studerende. De er taget hjem for at høste. Seniorpræsten er klar over, at forholdene for de unge mænd er primitive:

”Ind imellem klager de over, at kvinderne bor



Der noteres flittigt i Bibelen under gudstjenesten. I Kina er de fleste præster kvinder.

FOTO: Synne Garff



mere komfortabelt. Derfor siger jeg nu ved velkomsttalen, at Gud som bekendt skabte Eva ud af et ribben. Det sidder lidt højere oppe. Så hun skal have lys og luft.”

Musik og bibles

Kirken har også sit eget kor med ugentlige sangprøver før gudstjenesten om søndagen og klaverundervisning for eleverne. Det er ofte musikken, der rører nye tilhørere og får dem til at blive kristne. Der er bønnemøder, gudstjenester og snart også et lille museum, hvor nogle af de ældste bibles skal udstilles. Seniorpræsten fremviser et eksemplar fra 1800-tallet, som missionæ-

Bibelambulancen er en succes. Den kører ud til de fattigste kirker på landet en gang om ugen. Om bord er der læger og sygeplejersker, som tilbyder lægetjek og medicin. Samtidig har de bibles med.

FOTO: Hans Johan Sagrusten





rer bragte i sikkerhed, dengang kulturrevolutionen forbød Bibelen. Da der igen blæste milde vinde efter 1976 i Kina, kom det fine eksemplar tilbage. På hylderne står læderindbundne bibler side om side. En bibel er bundet ind, så den ligner Maos lille røde på en prik.

”Den var så lille, at den snildt kunne ligge i brystlommen på en skjorte. Sådan forsøgte man at snyde regimets vagter,” forklarer seniorpræsten og peger på sit bryst. Her gøres der op med kulturrevolutionens grusomheder.

Samlingspunkt

Seniorpræsten peger ind i et stort rum med en lang række bænke, der tjener som kirke. Også her bærer alt præg af slidtage. Bygningen er små hundrede år gammel og blev opført med støtte fra engelske missionærer. ”Der er ikke plads til alle medlemmer i den nuværende kirke. Derfor bliver vi nødt til at udvide. Kirken her er i vældig vækst.”

Og det skal jeg love for. Om søndagen får jeg lejlighed til at overvære en gudstjeneste. Bænkene er stuvende fyldt med kvinder og mænd. Mange er ældre og noterer flittigt under prædikenen, der handler om Ruth, som tog vare på sin svigermor - et vigtigt emne her, hvor der er mange familiære problemer. Ude i sidefløjen er der opstillet en fjernsynsskærm, så de tilhørende kan følge med, for der er ikke plads til alle i den gamle kirke. Jo, der er brug for en større kirke. Og erfaringen fra andre kirkebyggerier er, at de bliver et vældigt samlingspunkt for lokalbefolkningen. Der er mulighed for at have aktiviteter hver dag med bl.a. fællesspisning på de øvrige etager. Omsider forstår jeg, at byggeriet af Gospel Church i Henan-provinsen ikke bare er et statussymbol, men helt nødvendigt. De kristne skal have et sted at samles og dyrke deres religion.

Samfundsengagement

Dagen efter taler Ma Xin for en stor menighed ude i en lille landsbykirke. Den stilfærdige stemme løfter sig i mikrofonen, og menigheden lytter åndeløst til præsten, der i hele Henan-provinsen er kendt for sin dygtighed og sit utrættelige engagement for de udsatte. Det ligger Seniorpræsten på sinde at gøre de kristne klogere på kristendommen, samtidig med at de lærer praktiske færdigheder. Det sidste går naturligvis fint i spænd med de kommunistiske regeringsplaner.

En tillægsgevinst ved en ny stor, smuk kirke er chancen for at tiltrække flere velhavende kristne. Dem har Kina virkelig brug for, så landets kristne på et tidspunkt ikke mere er afhængig af økonomisk bistand udefra til bibler, bibelsk materiale og de udsatte. Men det har lange udsigter.

FOR JEG SKAMMER MIG IKKE VED EVANGELIET; DET ER GUDS KRAFT TIL FRELSE FOR ENHVER, SOM TROR, BÅDE FOR JØDE, FØRST, OG FOR GRÆKER. FOR I DET ÅBENBARES GUDS RETFÆRDIGHED AF TRO TIL TRO – SOM DER STÅR SKREVET: »DEN RETFÆRDIGE SKAL LEVE AF TRO.«

ROMERBREVET, KAPITEL 1, VERS 16-17



Fra paragraffer til bibelvers

Ren havde et travlt job som jurist i forsikringsbranchen. Men en dag fik hun nok og forlod sit arbejde

”Det er noget af det bedste, jeg har gjort.”

Rens vågne øjne gemmer på et uroligt sind. Den mørkeblå kjole hænger løst på kroppen.

”Sådan går jeg klædt nu. Det er helt slut med spadseredragten.”

Ren er 33 år og uddannet jurist. For et par år siden forlod hun en hektisk post i forsikringsbranchen for at studere teologi. Hun bor nu på 18 kvadratmeter med syv medstuderende. Oprindeligt er Ren fra Henan-provinsen, hjertet af Kina.

Fra Ren var lille hørte hun moderen sige, at noget af det smukkeste er at tjene Gud.

”Da jeg var 13-14 år bad jeg ofte til Gud. Jeg havde et stort ønske om at blive præst”.

Men vejen til at få opfyldt det ønske blev længere og sværere, end hun havde anet.

Fatal afvisning

I gymnasiet blev Ren en mønsterelev. Hun klarede sig godt, i hvert fald i begyndelsen. Men så forelskede en jævnaldrende ung mand sig i hende. Mødet udviklede sig til en farlig intrige. On-

de tunger havde travlt med at sladre om de to unge menneskers eskapader.

- Der blev sagt mange usandheder. Det var ydmygende og ødelæggende for mig. Jeg blev nedtrykt og kunne ikke koncentrere mig om studierne. Det blev så slemt, at jeg endte med at droppe ud af gymnasiet.

Som blot 14-årig forlod Ren sine forældre og rejste til en nærliggende by. Her klarede hun sig med forskellige jobs og begyndte at komme i en lokal kirke. På et tidspunkt færdiggjorde hun gymnasiet. Hele tiden spøjte tanken om at tjene Gud, men hun havde ikke modet til at søge ind på teologistudierne. I stedet valgte hun på et tidspunkt at læse jura. Studierne finansierede hun ved at arbejde ved siden af. Det lykkedes at afslutte jurastudierne, og hun fik arbejde i et forsikringsselskab. Ren mødte også en mand, blev gift og fik en søn.

- Jeg havde et privilegeret liv med familie, job, smart tøj osv., men jeg blev mere og mere stresset og deprimeret. Det var som om jeg befandt mig i mørke. Jeg kæmpede med mig selv i den periode.

Ren oplevede en voldsom splittelse. På den ene side trygheden ved det forudsigelige liv som jurist, på den anden side en stærk dragning mod præstegerningen. Tanken om at blive præst så ud til at være den eneste vej ud af mørket. Hun var 30 år og havde nærmet sig den dør i

Vejen til præstegerningen har været kroget for Ren. Hun er optaget af sjælesorg. For der er meget lidelse omkring hende, men samfundet er lukket, når det handler om følelser. Det vil Ren gøre noget ved.

FOTO: Hans Johan Sagrusten

OG LYSET SKINNER I MØRKET, OG MØRKET GREB DET IKKE.

JOHANNES EVANGELIET KAPITEL 1, VERS 5

snart tyve år. Men hun var bange for at åbne døren til det nye land. Et liv tættere på de værdier, hun opfattede som sande, havde en uforklarlig tiltrækningskraft, og heldigvis støttede hendes mand hende.

Måltrettede studier

Ren ansøgte Bibelseminariet i Henan-provinsen, aflagde en prøve og blev optaget. Nu bor hun på et lille værelse sammen med syv andre studerende, der er noget yngre end hende. De sover i to etages køjer, og hun tager hjem til sin mand og søn en gang om ugen.

- De første par dage på kollegieværelset, var vi alle sammen venlige. Men stemning blev hurtigt anspændt, og så måtte luften renses.

På få kvadratmeter hænger tøj og personlige ejendomme fra gulv til loft. Der er ikke meget plads at vende på i den smalle gang mellem sengene.

- De fleste studerende er enebørn og ikke vant til at bo sammen med søskende. Efter vi fik justeret hinanden, går det meget bedre. Engang imellem holder vi pyjamasparty, det er faktisk ret hyggeligt.

Ren spiller ellers ikke tiden. Dagen begynder med bøn kl 6. Der spises morgenmad i tyve minutter, hvorefter undervisningen går i gang og slutter kl. 21. I hjørnet af køjesengen ligger Bibelen. Når Ren kryber til køjs, læser hun ofte nogle linjer, før hun lægger sig til at sove.

- Folk kommer allerede til mig med deres problemer. En del lider af depressioner og dystre tanker. De har måske tillid til mig, fordi de fornemmer, at jeg selv har taget svære livtag med tilværelsen.

Rens yndlingsbibelvers er fra Romerbrevet kapitel 5, vers 3-5:

(...) vi er også stolte af vore trængsler, fordi vi ved, at trængslen skaber udholdenhed, udholdenheden fasthed, og fastheden håb. Og det håb gør ikke til skamme, for Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os.

Uddannelsen finansieres af den kirke, hvor hun skal virke som præst om et års tid. Går alt som planlagt kan hun blive ordineret om et par år. Man behøver næppe tilføje, at Ren er temmelig utålmodig efter at blive færdig.



Hver aften afslutter Ren dagen med at læse nogle vers fra Bibelen i sin køjeseng.

FOTO: Hans Johan Sagrusten



Ren peger på et foto af sig selv i uniform. Det var dengang, hun endnu arbejdede som jurist. I dag går hun altid i løsthengende klæder, som en symbolsk markering af sin nyvundne frihed.

FOTO: Synne Garff

Af hjertetak

Håb for kræft-ramte børn

NICARAGUAS BIBELSELSKAB har et omfattende hjælpearbejde på kræft hospitalet i Managua med besøgsvenner og uddeling af bibler og bibelsk materiale til både de syge børn og deres forældre. En af dem der er blevet hjulpet er Daysi Samcam, der er mor til tvillingedøtre, som begge lider af leukæmi:

”Vi modtog i forbindelse med kræftbehandlingen nogle gratis eksemplarer af Bibelen fra Bibelselskabet, og vi begyndte at læse i dem dagligt. Disse bibellæsninger fik hurtigt stor betydning for mig, da jeg blev trøstet igennem Bibelens tekster. Nogle dage overlapper mine døtres behandlingstider, og de perioder kan være meget belastende, fordi jeg skal være der for begge piger. Jeg vil gerne takke alle de donorer, der har gjort dette projekt muligt. Mange familier og børn her på hospitalet kommer langvejs fra, og har ingen midler til at købe bøger.”

Bibelselskabet vil med hjælp fra danske givere ud-danne flere præster og frivillige besøgsvenner til at give åndelig støtte til kræft-ramte børn og deres pårørende. Over de næste tre år forventer Bibelselskabet at distribuere 24,683 gratis bibler til børn, deres familier, lægestab, præster og frivillige.

TEGNSPROG

Lifesign - tegn på håb

TEGNSPROG ER UNIKKE og komplekse sprog og modersmål for over 70 millioner døve mennesker på verdensplan. De Forenede Bibelselskaber sætter nu fokus på disse udfordringer med initiativet ”Lifesign”. Programmet skal støtte og udvikle det globale oversættelsesarbejde til tegnsprog i tæt samarbejde med en række regeringer.

Det er en enorm global opgave at udgive bibler til denne store gruppe mennesker, da der på nuværende tidspunkt ikke findes en komplet bibel på nogen af de 400 kendte tegnsprog. Blot 41 tegnsprog har nogle enkelte oversatte bibeldele til rådighed.

KILDE: DE FORENEDE BIBELSELSKABER, 2016



Skoleelever på Colegio Filadelfia i Bogotá kommunikerer med tegnsprog.

SILKEBORG HØJSKOLE

Bliv inspireret 18.-24. juni

FOR FEMTE ÅR i træk inviterer Silkeborg Højskole og Bibelselskabet i fællesskab til en inspirerende højskoleuge med og om Bibelen.

Denne gang er der særligt fokus på tro, tradition og reformation. Vi inviterer forfattere, malere, forskere, præster og musikere ind for at give deres bud på, hvordan Bibelens verden og fortællinger fascinerer og præger dem. I an-



ledningen af reformationsjubilæet beskæftiger vi os også med Reformationens betydning for vores historie og tro. Vi besøger Tvillum Kirke og Museum Jorn, sejler på Silkeborg-søerne og synger, taler og lytter sammen.

Bibelen er en uges fokus på Bibelen som fortællingen om menneske og Gud, om sprog, kunst, poesi, skønhed og etik. Her får man foredrag, koncert, sangaften, udflugter, workshop og en morgensang, der åbner dagen sammen med landets førende formidlere af Bibelen og dens verden i en klassisk højskoleoplevelse med samtale, fællessang og godt samvær med andre, der også interesserer sig for Bibelens uendelige facetter.

Mød bl.a.: kunstner Peter Brandes, forfatter Ida Jessen, forfatter Maria Helberg, salmedigter Jens Rosendal og generalsekretær Birgitte Stoklund Larsen.

SALME 23

HERREN ER MIN HYRDE, JEG LIDER INGEN NØD,
V2 HAN LADER MIG LIGGE I GRØNNE ENGE,
HAN LEDER MIG TIL DET STILLE VAND.
V3 HAN GIVER MIG KRAFT PÅ NY,
HAN LEDER MIG AD RETTE STIER
FOR SIT NAVNS SKYLD.
V4 SELV OM JEG GÅR I MØRKETS DAL,
FRYGTER JEG INTET ONDT,
FOR DU ER HOS MIG,
DIN STOK OG DIN STAV ER MIN TRØST.
V5 DU DÆKKER BORD FOR MIG
FOR ØJNENE AF MINE FJENDER.
DU SALVER MIT HOVED MED OLIE,
MIT BÆGER ER FYLDT TIL OVERFLOD.
V6 GODHED OG TROSKAB FØLGER MIG,
SÅ LÆNGE JEG LEVER,
OG JEG SKAL BO I HERRENS HUS
ALLE MINE DAGE.

LEDER

En lille bibel i Bibelen

Af Birgitte Stoklund Larsen, generalsekretær i Bibelselskabet

”JEG ER SAMMENKRØBET, dybt nedbøjet, dagen er kun sort. Det brænder i mig, jeg er skadet fra top til tå. Jeg er udmattet, knust, mit hjælpeløse hjerte græder.” Sådan lyder et par vers fra Salme 38 i den nudanske oversættelse af Salmernes Bog, som Bibelselskabet udgiver i april. Man spidser ører og forstår umiddelbart, hvorfor netop Salmernes Bog i Det Gamle Testamente er et af Bibelens mest elskede skrifter.

Salmerne lever i brug. De indgår som grundstamme i den tidebøn, der bedes i katolske klostre. De blev oversat og sat i melodi i 1500-tallet, og i 1800-tallet gendigtede Grundtvig flere af de gammeltestamentlige salmer og gjorde dem til en del af den danske sangskat. Mange vil have hørt et udsnit af en salme ved en begravelse, og andre finder personlig opbyggelse i Salmerne. Et teologisk speciale af Sigrid la Cour Sonne fra Københavns Universitet har for nylig afdækket, hvordan nigerianske prostituerede på Vesterbro bruger Salmernes Bog som personlig bønnebog: ”Når jeg læser Salme 23 ved jeg, at det skal nok gå”, siger en af kvinderne: ”Jeg ved, at jeg skal være stærk uanset nød og vanskeligheder og uanset hvilke fristelser, der møder mig. Jeg ved, at Gud ser mig. Og jeg ved, at en dag vil alt det her være ovre”.



”Man kan gøre skriget og bønnen i Salmerne til sit eget.”

Den nigerianske kvinde skriver sig ind i en lang række af mennesker, generation efter generation, der har kunnet spejle sig i rå udsatthed og desperation, i grim hævnfølelse og i jublende lykke og stor fortrøstning. Den, der læser eller hører, får ord på krise og mismod og kan trække næring af det håb om forandring, som gennemspilles i flere af Salmerne.

Når Martin Luther retorisk spørger, hvor man finder finere ord for glæde og dybere ord for sorg end netop i Salmernes Bog, så giver han noget af forklaringen på salmerne enorme slidstyrke. Luther mente til og med, at Salmernes Bog sammenfattede hele Bibelen og var en lille bibel i sig selv; her handlede det ikke om mennesker og Gud, her talte mennesket selv med Gud ud af sit inderste. Her så Gud; her hørte Gud mennesket græde.

Salmernes Bog udgives i en ny, nudansk oversættelse i anledning af Reformationsåret. Salmerne er de samme, men forhåbentlig får den sproglige opdatering endnu flere til at gå i lag med Salmerne og tage dem til sig.

Man kan gøre skriget og bønnen i Salmerne til sit eget. Man kan også høre fx de få ovenfor citerede vers fra Salme 38 som en andens skrig. Et skrig, der trænger sig på og prøver at råbe én op: ”Hvis vi går ind på salmerne måde at bede på”, siger den katolske salme-forsker Paul Beauchamp, så ”invaderer undertrykte og truede menneskers klageskrig vort eget rum, besætter vores bøn og måske smelter vore bryderier væk i deres ulykke”. De ulykkelige forvandler os gennem deres klage, åbner og udvider vores verden og får os til at vende blikket væk fra os selv. Salmerne virker med andre ord. Måske gør de os bedre til at se og høre de andres ulykke - og de andres glæde.

BIBELQUIZ

VINDERE

De fem vindere af sidste quiz er:

Gitte Clausen, Fanø
Elisabeth Hejbøl, Lemvig
Else G. Pedersen,
København SV
Ellen Poulsen, Rønne
Uffe Rasmussen,
Charlottenlund

SVAR PÅ QUIZ FRA DECEMBER

Andet Korintherbrev,
kapitel 1, vers 3-7
Kærlighedens, længsel,
stærke, Jesus,
tjørnebusken.

FIND FEM FEJL

FIND FEM FEJL I DENNE TEKST

DEN SVÆRE

Salmisten skriver: Hvorfor er folkeslagene i oprør? Hvorfor lægger folkene planer, der ikke kan lykkes? Jordens konger rejser sig, fyrsterne slår sig sammen mod Herren og mod hans salvede: »Lad os sprænge deres lænker og befri os fra deres reb.« Han, som troner i himlen, ler, Herren spotter dem. Så taler han til dem i sin vrede og forfærder dem ved sin harme: »Jeg har indsat min konge på Zion, mit hellige bjerg!« Jeg vil forkynde, hvad Herren har bestemt: Han sagde til mig: »Du er min søn, jeg har født dig i dag. På din bøn giver jeg dig folkene som ejendom og den vide jord som arvelod. Du skal knuse dem med et jernscepter, sønderslå dem som pottemagerens kar.« I konger, vær nu kloge, tag imod råd, I jordens dommere: Tjen Herren i frygt! Kys hans fødder i rædsel! Ellers bliver han vred, og I går til grunde; for hans vrede blusser hurtigt op. Lykkelig hver den, der søger tilflugt hos ham.

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____

BIBELSUDOKU

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1				△	+	⚪	🕯		☪
2	🕯					☪		⚪	
3	⚪						⚓		🗝
4				⚪					+
5	+		△		🕯		☪		○
6	☪					△			
7	△		☪						⚓
8		🗝		☪					🕯
9	○		🕯	🗝	☆	⚓			



SEND IND OG VIND

Send svaret til: bibelquiz@bibelselskabet.dk og deltag i konkurrencen om fem gavekort à 300 kr. til Bibelselskabets boghandel. Svares der pr. mail, skriv i emnefeltet: "Gavekort, BV1-2017" Præmien udtrækkes: 15. marts 2017. Vinderne får direkte besked, og navnene offentliggøres i Bibelselskabets nyhedsbrev.

Dampende lækker Xian suppe med oksekød.



Connies køkken
Af Connie Terndrup

Terrakottahæren

I Lintong, cirka 30 kilometer øst for det centrale Xi'an i Shaanxi-provinsen i Kina, finder man Terrakottahæren – 15.000 terrakotta soldater, som sandsynligvis blev lavet til og af kejser Qin Shi Huangdis (260-210 f.Kr.) Hæren skulle udgøre kejserens militære forsvaret i hans efterjordiske liv, og opdagelsen af de mange terrakotta figurer og senere mausoleet, blev gjort i 1970'erne. Stedet er i dag på Verdensnaturarvlisten og bliver besøgt af over 2 millioner mennesker om året. Denne opskrift på Xian suppe, den kan du enten nyde at tilberede og spise i dit eget køkken, eller du kan prøve den udenfor museet, i en af de mange boder som findes dér, - i Xian, i Kina.

Xian Suppe

Den absolut vigtigste ingrediens i suppe er fond! En god fond er hjørnestenen i velsmagende supper, og jeg vil anbefale dig at lave din egen fond helt fra bunden.

Opskrift til 6-8 personer.

Ingredienser:

4-6 fed hvidløg
3-5 røde friske chili
4-6 skalotteløg
Svits ovenstående i olivenolie og tilsæt dernæst 4-5 liter fond.
Lad det hele koge i 10-15 minutter.

Mens suppen koger:

3-6 tykstegsbøffer
1 bundt forårsløg
1 pose frisk spinat eller bok choy
2 pakker frisk pasta spagetti.

Lynsteg bøfferne ved høj varme, så de får en flot, næsten karamelliseret overflade. De må nærmest kun snitte panden i et øjeblik, da de bagefter skal ned i den varme suppe. Smid pastaen i suppen sammen med de flot skårne forårsløg. 2 minutter inden du serverer suppen, tilsætter du spinatblade eller bok choy.



Anretning

Skær bøfferne i fine tynde skiver og anret en god portion i bunden af suppeskålen. Når spinaten ser ud til at være al dente, så hælder du suppen henover kødet i skålen og serverer den for dine gæster.

En pilsner eller et godt glas vin, passer til retten.



GIV BIBLER TIL KINAS FATTIGE BØNDER OG BØRN



BANKKONTO: Reg.nr. 3001,
kontonr. 9 00 04 88
mærket 'Kina'

LÆS MERE om
Bibelselskabets arbejde på
www.bibelselskabet.dk

Overskuddet går til bibelarbejdet,
hvor behovet er størst.

 Bibelselskabet